

การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัด
การเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง
**A Development Model of Teacher's Professional Learning Communities
to Enhance Learning Management Competencies for Banyangprong
Border Patrol Police School**

อัญชลี แสงอาวุธ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Anchalee Sangarwut
Suratthani Rajabhat University, Thailand
E-mail: ajanchalee29@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านยางโพรง อำเภอยะหา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง อำเภอยะหา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 3) เพื่อประเมินสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้และฝึกทักษะปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูล คือ 1) ผู้บังคับกองร้อย ตำรวจตระเวนชายแดน ที่ 412 1 คน ครูใหญ่ 2 คน และครูผู้ปฏิบัติการสอน 10 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 3) แบบประเมินสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ 4) แบบประเมินความคิดเห็น ที่มีต่อรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การพรรณนา และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบ **PLEASE Model** ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน 2) เตรียมความพร้อม 3) การกระตุ้นการมีส่วนร่วม 4) ตรวจสอบทบทวน 5) ร่วมตรวจสอบมาตรฐานวิชาชีพ และ 6) ตัดสินและให้ข้อมูลย้อนกลับ มีผลการประเมินความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.20$, $S.D. = 0.45$) 2. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.8462 หรือ ร้อยละ 84.62 ซึ่งแสดงให้เห็น

เห็นว่าครูมีพัฒนาการที่สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ และ 3. ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครูจากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู โดยครูใหญ่และเพื่อนครู อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.50)

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; ชุมชนการเรียนรู้; วิชาชีพครู; การเสริมสร้างสมรรถนะ; การจัดการเรียนรู้; โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

Abstracts

The objectives of this research were 1) to develop a model for teaching professional learning community; 2) to find the effectiveness of the teacher professional learning community model; Ban Yang Phong Border Patrol Police School, Chaiya District, Surat Thani Province; Carry out research according to the research and development process. The target groups for data collection are: 1) CO commanders There were 1 Border Patrol Police No. 412, 2 principals, and 10 teaching practitioners. The research tools were 1) a test of knowledge and ability in learning management; 2) an ability assessment form; 3) 4) Opinion assessment form towards the teacher professional learning community model The statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation, correlation and t-test.

The results of the study are as follows: 1. The results of the development of the learning community model for the teaching profession To strengthen the competency of learning management for teachers. Ban Yang Phong Border Patrol Police School The researcher has developed the PLEASE Model consisting of 6 steps: 1) Planning: P, 2) Leading Instruction: L, 3) Empowerment: E, 4) Assessment: A, 5) Standard: S, and 6) Evaluation: E. The results of the theoretical reasonableness and feasibility of the model from experts found that good level (mean = 4.20, S.D. = 0.45). 2. The results of the evaluation of the effectiveness index of the teacher professional learning community model To enhance the learning management competency for teachers, it was found that the value was 0.8462 or 84.62 percent, which showed that teachers had a higher development than before using the professional learning community model. 3. The competency assessment of teachers in managing learning by using the community-based professional learning model showed a significant improvement compared to before the model was used.

Keywords: Model Development; A Learning Community; The Teaching Profession; Capacity Building; Learning Management; Border Patrol Police School

บทนำ

การศึกษาของไทยในศตวรรษที่ 21 (21st Century) มีความเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ตัวครูผู้สอน ผู้เรียน บริบทสภาพแวดล้อม รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ล้วนแต่เข้ามามีอิทธิพลในปัจจุบัน เช่น การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ส่งผลให้การศึกษาไม่ได้เป็นเพียงการเรียนรู้ที่อยู่ในห้องเรียน หรือตำราเรียน แต่เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ แม้อยู่ต่างที่ ต่างถิ่น ต่างเวลา ต่างความต้องการ ผู้เรียนก็สามารถที่จะเรียนรู้ได้ตามความต้องการผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ฉะนั้นแล้ว การศึกษาที่สำคัญในยุคนี้ต้องเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะ คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ได้ฝึกฝน เมื่อได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นตลอดชีวิตแล้ว ก็จะทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดนั่นเอง ดังนั้น จึงเป็นสิ่งท้าทายที่ครูผู้สอนจะต้องอาศัยองค์ความรู้ มวลประสบการณ์ บูรณาการกับศาสตร์การสอน กลวิธีต่าง ๆ และการใช้เครื่องมือที่สำคัญในการยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์และสมรรถนะของผู้เรียน เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้น (วิจารณ์ พานิช, 2555 : 48) ดังนั้น การศึกษาจึงมีความสำคัญและสัมพันธ์กับการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ รวมถึงแนวนโยบายของรัฐบาลที่จะต้องมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้และจะสามารถนำไปพัฒนาชาติให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการปฏิรูปผู้เรียน ครู โรงเรียนหรือแหล่งเรียนรู้ และปฏิรูประบบบริหารจัดการ โดยใน 4 มิติดังกล่าวเป็นระบบการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลของการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การศึกษาจึงมีบทบาทในการพัฒนาคนและสังคม ทั้งเป็นกุญแจหลักที่จะช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก เพื่อนำมวลมนุษยชาติไปสู่ความไพบูลย์และความเป็นปึกแผ่นของสังคม

จากทิศทางการศึกษาในปัจจุบันที่สอดคล้องกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปหลายภาคส่วนนับตั้งแต่ระดับนานาชาติมายังระดับชาติได้ให้ความสำคัญของการได้รับการศึกษาของพลเมืองของชาติที่มีคุณภาพ เพราะจะได้ นำเอาศักยภาพที่ได้มาปฏิรูป ปรับปรุงและต่อยอด สู่การสร้างสรรคนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์และเกิดการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น การได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพจะช่วยยกระดับความคิด ทักษะ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ ในทิศทางตรงกันข้าม หากไม่ได้รับการจัดการศึกษาที่เท่าถึงและมีคุณภาพแล้วนั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากร ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย สิ่งเหล่านี้ จึงแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาบ้านเมืองให้มีความเจริญทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หรือแม้แต่กระแสโลกาภิวัตน์เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องเผชิญกับสภาวะการแข่งขันสูง จึงต้องมีการเร่งพัฒนาคนของตนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เพื่อให้สามารถรับมือกับสิ่งท้าทายดังกล่าวได้ แนวคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจะพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพได้ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยในการส่งเสริมและผลักดันให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ หากครูขาดการพัฒนาตนเอง อาจทำให้ครูตกยุคของการเรียนรู้ได้ ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ โดยทักษะที่สำคัญที่ครูควรมี คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) ที่มุ่งเน้นความรู้ ความสามารถและทักษะจำเป็นต่อครู หากครูได้พัฒนาทักษะนี้จะทำให้ครูสามารถนำเอาองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่น่าสนใจไปใช้ในการพัฒนาทักษะให้กับผู้เรียน การศึกษาค้นคว้า สู่การเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ของครู จะเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาครูให้มีองค์ความรู้ ทักษะเฉพาะทางหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและสมรรถนะการ

เรียนรู้ต่าง ๆ ของครูและท้ายที่สุดจะเกิดผลกับตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย และครูจะเป็นต้นแบบในการพัฒนาตนเองของผู้เรียนต่อไป

จากการศึกษาแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนโรงเรียน เป็นแนวทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ช่วยในการยกระดับการศึกษาทั้งระบบและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ติดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคต รวมถึงชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ยังช่วยในการปฏิรูปครูให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ครูพบเจอจากการสอน โดยใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างกัลยาณมิตร การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของเพื่อนครู ร่วมแบ่งปันข้อมูล การวางแผน การพัฒนาการเรียนการสอน การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะขับเคลื่อนร่วมกันและดำเนินไปอย่างมีวิสัยทัศน์และอุดมการณ์ร่วมกัน เพื่อให้สถานศึกษาดีและมีคุณภาพ

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเป็นโรงเรียนในสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีสถานะเป็นสถานศึกษาตามมาตรา 18 (2) ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่จัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนตามแนวชายแดนที่ไม่มีหน่วยงานใดเข้าไปดำเนินการจัดการศึกษาได้ด้วยเหตุปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาด้านความมั่นคงของประเทศชาติ ซึ่งโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ได้เข้าไปมีบทบาทในการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลาผ่านมา 60 กว่าปี โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานครั้งแรกเพื่อการติดต่อสื่อสารและความมั่นคงของประเทศเป็นหลัก และได้มีวิวัฒนาการทางการศึกษาเรื่อยมาจนถึงยุคพัฒนาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนให้มีมาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในปัจจุบัน (เกษมส์ กิ่งชนะ, 2562 : 75)

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง เป็นโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 41 มีสภาพบริบทการจัดการเรียนการสอนของครูที่พบปัญหาหลายประการ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ตกต่ำ เนื่องจากครูผู้สอนขาดองค์ความรู้ ขาดทักษะ ความสามารถ สมรรถนะ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่เหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อม อีกทั้งสาเหตุหลายประการ เช่น การจบไม่ตรงวุฒิการศึกษาของครู ครูขาดการนิเทศ ขาดการกำกับติดตามผลจากหน่วยงานรับผิดชอบ ขาดกระบวนการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพ ฯลฯ ด้วยสภาพดังกล่าวนี้จึงเป็นปัญหาที่สำคัญที่จำเป็นต้องเร่งแก้ไขและพัฒนาให้ครูมีศักยภาพมีความรู้ความสามารถที่สามารถพัฒนาผู้เรียนในเขตพื้นที่ทุรกันดารได้ และพัฒนาครูให้มียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับมาตรฐานความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติตน และการปฏิบัติงานตามที่ครูสภากำหนด ดังนั้น ในฐานะสถาบันการศึกษาที่ได้รับมอบหมายในการดูแลและพัฒนาครูจึงมีความจำเป็นที่

จะต้องมีกลวิธีและรูปแบบในการพัฒนาที่สามารถส่งเสริมความสามารถและสมรรถนะทางวิชาชีพครูที่มีประสิทธิภาพ และเกิดเป้าหมายเพื่อให้เป็นครูดี ครูเก่ง มีคุณภาพเน้นพัฒนาวิชาชีพครูอย่างแท้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถ และสมรรถนะในการนำความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรงที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านยางโพรง โดยการใช้กระบวนการดังกล่าวจะช่วยให้เกิดความร่วมมือในการทำงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน ทำงานร่วมกันแบบทีมจะนำไปสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีความสุขในการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น สามารถพัฒนาระบบการบริหารโรงเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านยางโพรง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อประเมินสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้และฝึกทักษะปฏิบัติการสอนโดยใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบ R & D (Research and Development) ในรูปแบบผสมผสาน (Mixed Method) คือ ใช้ทั้งวิธีการวิจัยปริมาณและคุณภาพ โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) มีการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรายละเอียดระเบียบวิธีวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มเป้าหมายในระยะที่ 1 ได้แก่ ผู้บังคับกองร้อย ตำรวจตระเวนชายแดน ที่ 412 จำนวน 1 คน ครูใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่ จำนวน 2 คน และครูผู้ปฏิบัติการสอน จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 13 คน จากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group) และผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประเมินรูปแบบ จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2 กลุ่มเป้าหมายในระยะที่ 2 และ 3 ได้แก่ ครูใหญ่ จำนวน 2 คน ครูผู้ปฏิบัติการสอน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง จำนวน 10 คน รวม 12 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายรูปแบบ โดยเรียงลำดับการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 การเก็บข้อมูลเบื้องต้น ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ การสัมภาษณ์สภาพปัญหาและความต้องการเพื่อการพัฒนา รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู

2.2 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากการทำแบบทดสอบความรู้ โดยมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.23-0.86 มีค่าความยากง่าย เท่ากับ มีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.96 แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความคิดเห็นของครูใหญ่และเพื่อนครู มีค่าความตรงตามเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความมั่นคงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.96

3. วิธีการดำเนินการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู และวิเคราะห์ความสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนา รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ จากการสัมภาษณ์ และสรุปข้อมูลพื้นฐานสู่การพัฒนา รูปแบบฯ

2. สังเคราะห์ร่างรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู และตรวจสอบร่างรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

3. นำรูปแบบรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ไปหาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบ และประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้ปฏิบัติการสอนจากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สร้างและพัฒนาแบบสอบถามการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญตามแนวคิดของ ขวลิขิต ชูกำแหง (2553 : 167-187) ดังนี้ (วัตถุประสงค์ข้อที่ 1)

ระดับ 5 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. การทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบความสามารถการจัดการเรียนรู้ จากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ก่อนและหลังใช้รูปแบบ (t-test Dependent Samples) (วัตถุประสงค์ข้อที่ 2)

3. การวิเคราะห์ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู จากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครูโดยใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของ บุญชุม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

และได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

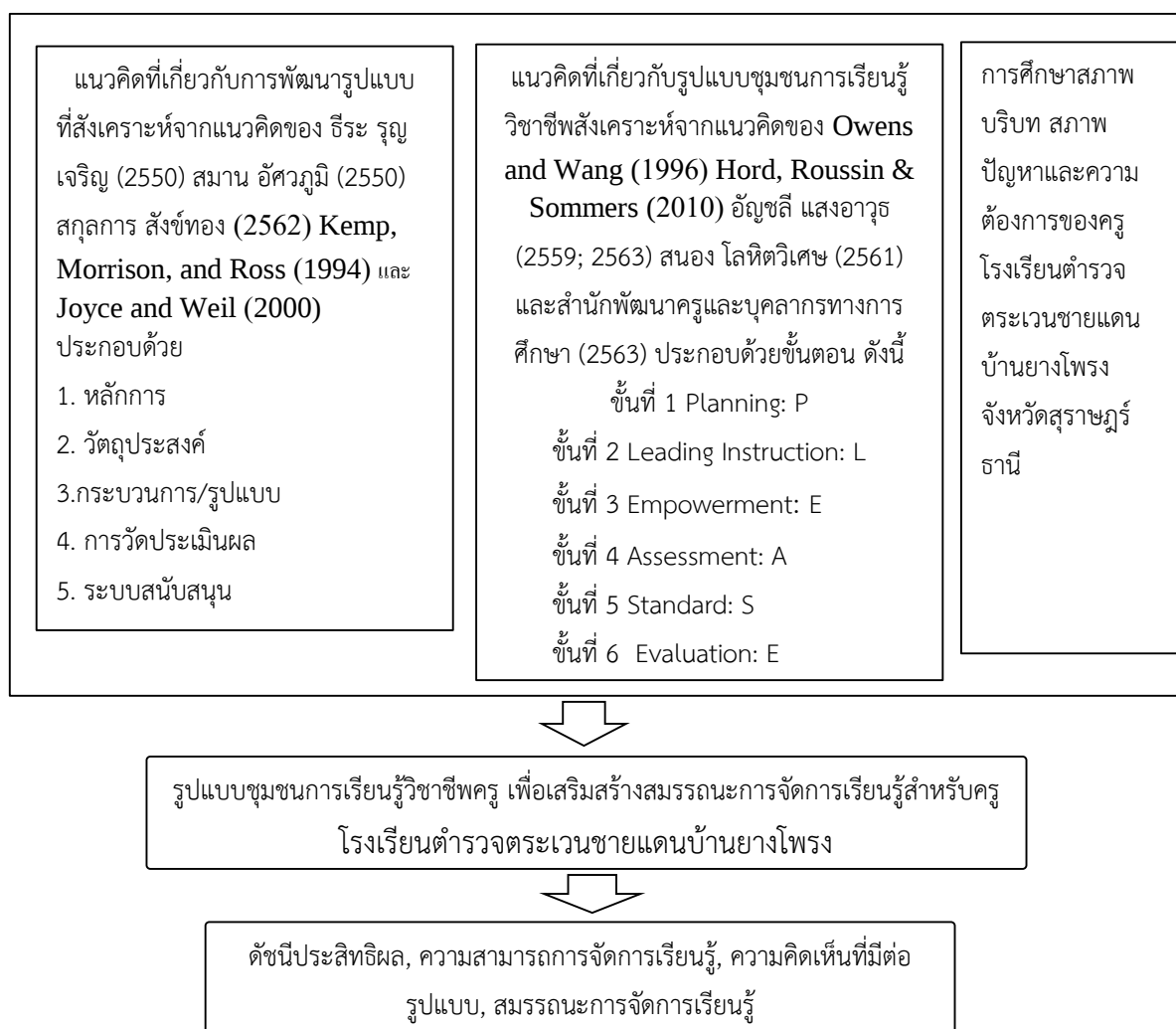
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง ผู้วิจัยได้ศึกษาบริบท สภาพปัญหาและความต้องการของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง สู่การนำมาศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ และกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

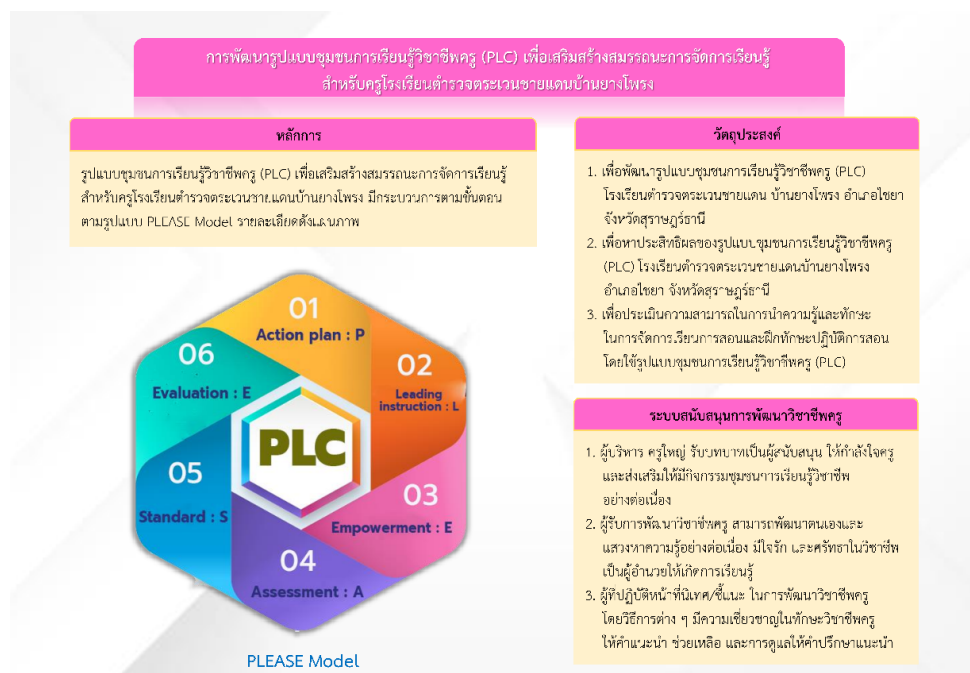

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง พบว่า การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านโมเดล PLEASE ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน โดยพัฒนาและสังเคราะห์จากแนวคิดของ อัญชลี แสงอาวุธ (2559 ; 2563) สนอง โลหิตวิเศษ (2561 : 65) และสำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563 : 65) ดังนี้ ขั้นที่ 1 Planning: P ขั้นที่ 2 Leading instruction: L ขั้นที่ 3 Empowerment: E ขั้นที่ 4 Assessment: A ขั้นที่ 5 Standard: S และ ขั้นที่ 6 Evaluation: E ครูใหญ่ ครูผู้สอนในโรงเรียนได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการ แนวทางการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจโดยไม่มีการประเมินผล (Peer Watching) ตามด้วยการให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ เพื่อฝึกสะท้อนผลในการพัฒนา ซึ่งตลอดกระบวนการมีผู้เชี่ยวชาญคอยให้ข้อเสนอแนะ ครูใหญ่ (Peer Coaching) เป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษา แนะนำ (Mentor) โดยผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และความเป็นไปได้ ผู้วิจัยได้นำ PLEASE Model ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.28)

แผนภาพที่ 2 รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู แสดงผลตามลำดับ ดังตาราง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน

ทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	N	D	S.D.D	t	Sig-(1-tailed)
ก่อน	22.40	1.34	10	23.10	1.60	45.79*	0.00
หลัง	45.80	2.15	10				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 22.40 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 45.80 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนได้รับการพัฒนา พบว่า คะแนนหลังได้รับการพัฒนาสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ตามรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู

จำนวนนักเรียน (N = 10)	ผลรวมของคะแนน (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
10	227	458	0.8462

จากตารางพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ตามรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อสร้างเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.8462 หรือคิดเป็นร้อยละ 84.62 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูผู้ปฏิบัติการสอนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู

3. การประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู จากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู แสดงรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 3 ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู จากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู

ด้าน	รายการ	ครูใหญ่			เพื่อนครู		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	การวางแผนและการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน	4.66	0.56	ดีมาก	4.69	0.49	ดีมาก
2	การจัดการชั้นเรียน	4.65	0.50	ดีมาก	4.64	0.45	ดีมาก
3	ความรับผิดชอบในหน้าที่ครู	4.66	0.51	ดีมาก	4.67	0.50	ดีมาก
4	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.61	0.49	ดีมาก	4.60	0.52	ดีมาก
	รวมเฉลี่ย	4.64	0.51	ดีมาก	4.65	0.49	ดีมาก

จากผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู จากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง โดยครูใหญ่และเพื่อนครู ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.51), ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.49) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เมื่อใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.50)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยและพัฒนาเรื่อง “การพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง” สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ สำหรับครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านยางโพรง พบว่า การพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ผ่านโมเดล PLEASE ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 Planning: P ขั้นที่ 2 Leading instruction: L ขั้นที่ 3 Empowerment: E ขั้นที่ 4 Assessment: A ขั้นที่ 5 Standard: S และ ขั้นที่ 6 Evaluation: E ครูใหญ่ ครูผู้สอนในโรงเรียนได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการ แนวทางการพัฒนาแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจโดยไม่มีการประเมินผล (Peer Watching) ตามด้วยการให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ เพื่อฝึกสะท้อนผลในการพัฒนา ซึ่งตลอดกระบวนการมีผู้เชี่ยวชาญคอยให้ข้อเสนอแนะ ครูใหญ่

(Peer Coaching) เป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) โดยผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และความเป็นไปได้ ผู้วิจัยได้นำ **PLEASE Model** ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.45$, $S.D. = 0.28$) ทั้งนี้ สืบเนื่องจากรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูที่มีการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการลงพื้นที่สัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ จนนำมาสู่รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ที่ช่วยในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู สอดคล้องกับแนวคิดของ วนิดา ยานรักษา, ขวลิท สูงใหญ่ และธีรเชษฐ์ เรืองสุขอนันต์ (2564 : 167) ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ โดยได้พัฒนารูปแบบ **PT_TPOPSN International Mentoring Model** พบว่า มีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.00 ($\bar{x} = 1.00$, $S.D. = 0.00$) ความเป็นไปได้ของรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.80-1.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.00-0.17 และความสอดคล้องของรูปแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.8-1.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.00-0.17 ซึ่งไม่มีข้อใดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการหาประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู โดยผลการประเมินความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ซึ่งผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.40 คะแนน และ 45.80 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนได้รับการพัฒนา พบว่า คะแนนหลังได้รับการพัฒนาสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลังการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ครูมีความสามารถที่เพิ่มสูงขึ้น ส่วนผลการประเมินประสิทธิผลโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ตามรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อสร้างเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.8462 หรือคิดเป็นร้อยละ 84.62 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูผู้ปฏิบัติการสอนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู ทั้งนี้ การส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญเป็นอย่างมาก จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำเอาองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งจากการนิเทศ การได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองจนสามารถพัฒนาให้ครูนำเอาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาปรับประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้ ท้ามกล่าวความแตกต่างระหว่างบุคคล วัย และพัฒนาการของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2555 : 67) ที่ว่า การมีคุณค่าร่วม และวิสัยทัศน์ร่วมกันไปถึงการเรียนรู้ร่วมกัน

และการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ อย่างสร้างสรรค์ร่วมกัน การรวมตัวในรูปแบบนี้เป็นเหมือนแรงผลักดันใน โดยอาศัยความต้องการและความสนใจของสมาชิก PLC เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ สู่มาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียน ในขณะที่ผลจากการดำเนินการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้สำหรับครู พบว่า ครูมีการทบทวนหลักการทำงานเป็นประจำ มีการสะท้อนคิด สะท้อน การทำงาน รวมถึงครูในแต่ละชั้นมีการปรับปรุงต่อยอด เกิดการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ในโรงเรียน เกิดการจัด กิจกรรมที่หลากหลาย ทำทนาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีใจเย็นลง และยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน มากยิ่งขึ้น

3. ผลการประเมินสมรรถนะในการนำความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนและฝึกทักษะ ปฏิบัติการสอนของครูที่ใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC) โดยผลการประเมินสมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ของครูตามรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ โดยครูใหญ่และ เพื่อนครู ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะการจัดการเรียนการสอน/การฝึกทักษะปฏิบัติการสอน ของครูที่ได้ปฏิบัติ นั้น เป็นผลมาจากกระบวนการตามรูปแบบ PLEASE Model ซึ่งครูผู้ปฏิบัติการสอน รวมถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา วิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ ปรึกษาหารือ แนวทางการปฏิบัติการสอนที่มีความเหมาะสมตามการจัดการเรียนรู้ตามสาระวิชาอย่างเป็นกัลยาณมิตร ตลอดจนมีการร่วมกันตรวจสอบทบทวนความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ก่อนที่จะนำ นวัตกรรมการเรียนรู้/รูปแบบการเรียนรู้/วิธีการสอนที่มีความเหมาะสม ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจในการ จัดการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนมีความราบรื่น และนักเรียนให้ความสนใจที่จะเรียนรู้อยู่ ตลอดเวลา แสดงให้เห็นว่าครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู จึงส่งผลให้การประเมินสมรรถนะในการ จัดการเรียนรู้ของครูที่ใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ อยู่ใน ระดับดีมาก ทั้งจากการประเมินของครูใหญ่และเพื่อนครูด้วยกันเอง นอกจากนี้การพัฒนาคู่มือพัฒนาทั้ง องค์ความรู้ ความสามารถ รวมถึงสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ จะช่วยให้ครูสามารถที่จะนำเอาความรู้ที่ได้ไป ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลต่อผู้เรียนในที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียง คักดี สังข์ชัย (2552 : 7) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพ นักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ ด้านความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน ของครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่นิเทศและครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียน เห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนของครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ อยู่ใน ระดับมากที่สุดรวมถึง สกฤตการ สังข์ทอง (2562 : 7) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษา ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นของ

นักเรียนกลุ่มขยายผลที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านสื่อการเรียนรู้และด้านเนื้อหาสาระนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยในรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู (PLEASE MODEL) พบว่าเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน รวมทั้งมีแผนการปฏิบัติงานในหน้าที่ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยกำหนดระบบสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครู ให้สอดคล้องกับบริบทในแต่ละสถานศึกษา เพื่อให้การนำรูปแบบ PLEASE Model ไปปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำผลการวิจัยที่ได้โดยใช้รูปแบบ PLEASE Model ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ไปพัฒนาครูผู้สอนในสถานศึกษาต่าง ๆ รวมถึงนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นฐานต่อยอดสู่การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูในด้านอื่น ๆ ต่อไป เช่น การวิจัย การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การประกันคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กษेत्र์ กิ่งชนะ. (2562). รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดเชียงราย. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*. 8 (2), 75-91.
- เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแนวความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วนิดา ยานรักษา, ขวลิท สูงใหญ่ และธีรเชษฐ์ เรืองสุขอนันต์. (2564). การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*. 22 (2), 167-187.

- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี- สฤษดิ์วงศ์.
- สกุลการ สังข์ทอง. (2562). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนอง โลหิตวิเศษ. (2561). *สารานุกรมศึกษาศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2563). *คู่มือประกอบการอบรม การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.